

Forme-Bea eta errealitatea (10-01-07)

Erbestean egoteak
zurekin egoteko aukera ederra ematen dizu.
Zure buruarekin.
Ailegatu eta berehala
hustasuna eta min hutsa hori
pixkat diluitutakoan
orduante dator askatasuna.

Hortxe zaude,
txiki-txikia eta bakarrik
baina nahi duzuna egiteke.
Denboraren jabe,
denboraren unitate berri bat asmatuz
zuk ekarritakoa
eta agian, niri gertatu zitzaidan moduan
hor nonbaiten, diska zahar batekin
ahaztuta zeneukan.
Memoria,
bizitako eta ezarritako menpekotasun
guztiak
baino txikiagoa delako,
jertse zahar horiekin zegoen askatasuna!
kajoi horretan sartuta
eta dena berriz beldurtuta ordenatzean
aurpegi aurrean daukazuna.
Ni horrela daramatzat zortzi bat urte
eta agian horregatik
mina, haundia den arren
eta bakardadea batzutan jasanezina
hementxe jarraitzen dut
alde batetik bestera, nomada.

Gainera
aspaldi, nostalgiaren kontra
idaztea bururatu zait
askatasunaren airea
iluntasun horretan sentitzeko
eta ahots erdi urratu batekin
hitz oblikuo batzuk idatzeko.
Hobeto nago
eta beldurren usain hotzak
aldenduz ikusten ditut hemengo leihotik.

Istorio berri bat datorkit
imaginazio eta fikzioz betea
eta nire ondoan
polizia putakume horrek
metrotik kaleratu duen
tipo bizardun hura bezain errealitateaz...

...izarbako faro honetatik
ikus dezakedana bezala.
Neska hura irakurtzen
arkaitzen artean dagoen hura.
Ederra den edo ez, ez dakizun arren
berdin dio, ederra delako nik dakidalako
eta punto.
Hor dagoen neska hori. Bai, hori.
Liburua arrokan utzi duena
eta hondartzarekin hizketan dagoena
biluzik
bere hanketan dagoen gazitasun likido hori
bere barrutik edo itsasotik ote datorren
galdetzera joango naiz.
Munduaren beste parte honetan ere
galderak daudelako.
Errealitatea begiratzeko
beste modu honekin
batzuen erantzuna aurkituko
beste batzuona ez
eta poliziari orduan galdetu beharko
zergatik behar ote duen
pistola bat beste gizon batekin hitzegiteko
beste botila bat duenean soilik
eta ondo ikusten ezin dabilela.
Zergatik kartutxerara eraman duen eskua
eta ez gizonarena hartu
eta jeikitzen laguntzeko
ez dut ulertzen...
hondartzako neskak ere ez
eskerrak injustizia mundu honetan ere
injustizia gardena dela,
aitzakirik gabekoa.

